

DATO: 31.01.2022

Sagsnr.2021-1076

K E N D E L S E

Ved anklageskrift af 31. marts 2021 har Advokatrådet indklaget advokat [indklagede], [by], for

Forhold 1

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. § 127, jf. klientkontovedtægtens § 19 (dagældende § 18), jf. § 3, stk. 2, jf. stk. 3 (dagældende § 1, stk. 3, jf. stk. 1),

ved som advokat og eneanpartshaver i [indklagede] Advokatanpartsselskab (CVR nr. [...]) i perioden fra den 16. september 2019 til den 29. september 2019 at have bevirket, at [indklagede] Advokatanpartsselskab ikke hver arbejdsdag havde ført klientbogholderiet således, at det til enhver tid kunne vise de enkelte mellemværender samt størrelsen af advokatens samlede klienttilsvar.

Forhold 2

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. § 127, jf. klientkontovedtægtens § 19 (dagældende § 18), jf. § 4, stk. 1 (dagældende § 2, stk. 4),

ved som advokat og eneanpartshaver i [indklagede] Advokatanpartsselskab (CVR nr. [...]) i perioden fra den 16. september 2019 til den 29. september 2019 at have bevirket, at [indklagede] Advokatanpartsselskab ikke en gang hver arbejdsdag havde sikret, at der var overensstemmelse mellem klienttilsvaret og det samlede indestående på klientbankkontiene.

Sagsfremstilling:

Advokat [indklagede], født i [...], fik advokatbeskikkelse den [...].

Advokat [indklagede] har oplyst, at en medarbejder ved Advokatsamfundet telefonisk overfor advokat [indklagede]s revisor havde oplyst:

"at jeg [advokat [indklagede]] bare skulle godkende min revisors daværende indstilling, idet sygdom var ingen mand herre over."

Advokat [indklagede]s revisor skrev ved e-mail af 22. august 2019 til advokat [indklagede], at Advokatsamfundet havde oplyst, at advokat [indklagede] ikke skulle komme med en redegørelse, hvis han var enig i det, der var anført under punkt 10 i klientkontoerklæringen.

Advokatrådets sekretariat modtog den 20. marts 2020 [indklagede] Advokatpartsselskabs klientkontoerklæring for 2019, hvoraf det bl.a. fremgår, at revisor havde besvaret benægtende under ad 5). Revisoren havde under ad 10) anført bl.a.:

"Selskabets bogholder har i perioder i 2019 været sygdomsramt, herunder indlagt på hospital. Der har derfor i perioder været op til 6-7 dage mellem de foretagne reguleringer (punkt 5). Forholdet anses ikke at have haft væsentlig indflydelse på efterlevelse af klientkontoreglerne."

Ved anklageskrift af 30. marts 2020 indgav Advokatrådets sekretariat klage over advokat [indklagede] vedrørende klientkontoerklæring for 2018.

Advokat [indklagede] påstod i indlæg af 23. april og 8. juni 2020 til Advokatnævnets sekretariat frifindelse, subsidiært den mildest mulige sanktion, og anførte bl.a., at han var blevet meget overrasket over modtagelsen af anklageskriftet under henvisning til de samtaler, hans revisor havde haft med Advokatsamfundet i

forbindelse med indgivelse af klientkontoerklæring for 2018. Det var revisors helt klare opfattelse, at det ikke var noget problem, at der ikke var bogført de dage, hvor sekretær og bogholder havde været syg. På den baggrund havde advokat [indklagede] heller ikke foretaget nogen ændringer med hensyn til oplæring af en anden medarbejder, som kunne bogføre, idet synspunktet var, at sygdom var ingen herre over. Advokat [indklagede] anførte endvidere, at hvis han havde fået en tilstrækkelig vejledning fra Advokatsamfundet og fået den mindste mistanke om, at det var problematisk, at der ikke blev bogført i de få og korte perioder, hvor hans sekretær og bogholder var syg, ville han selvfølgelig omgående have rettet ind efter dette. Forholdet gør sig derfor også gældende i 2019, hvorfor han anmoder om, at forholdene i 2018 og 2019 behandles samlet.

Advokatrådets sekretariat anmodede ved brev af 29. september 2020 advokat [indklagede] om en redegørelse for det forhold i klientkontoerklæringen for 2019, som ikke var i overensstemmelse med klientkontovedtægtens bestemmelser. Sekretariatet fremsendte samme dag en kopi heraf til advokat [indklagede]s revisor.

Ved brev af 12. oktober 2020 til Advokatrådets sekretariat skrev advokat [indklagede] bl.a.:

"Under henvisning til Advokatsamfundets skrivelse af 29. september d.å. kan jeg i det hele henvise til mine bemærkninger omkring den sag der vedrører 2018 Advokat samfundets ID nr. [...].

Denne sag har Advokatsamfundet indbragt for Advokatnævnet og der afventes en afgørelse i denne sag.

Og jeg har ved Advokatnævnet anmodet om, at disse to sager blev sammenlagt og behandlet under et, idet det er akkurat samme problemstilling, hvilket jeg fuldt ud blev opmærksom på da der blev indgivet et anklageskrift af Advokatsamfundet ved anklageskrift af 30. marts 2020. Jeg har ovenikøbet nævnt det ved en telefonsamtale med [X] uden at få et egentlig svar.

Jeg går ud fra at ovennævnte er svar nok og jeg tillader mig stadigvæk at gå ud fra at klagesagen i Advokatnævnet omhandler begge forhold, idet jeg i mit svarskrift har beskrevet både forholdene i 2018 og 2019.

Afslutningsvis vil jeg som jeg også tidligere har skrevet gøre opmærksom på, at der er taget hånd om dette således at der ikke er nogen problematikker heromkring i 2020 og fremadrettet.

Hvis i ønsker en særskilt redegørelse og ikke kan bruge det der allerede er sendt ind går jeg ud fra, at jeg hører nærmere, men som ovenfor nævnt er argumentationen den samme.”

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokatrådet har nedlagt påstand om, at advokat [indklagede] pålægges en bøde efter retsplejelovens § 147 c, stk. 1, jf. princippet i straffelovens § 89.

Advokatrådet har bl.a. gjort gældende, at advokat [indklagede] som advokat og eneanpartshaver i [indklagede] Advokatanpartsselskab har medvirket til, at [indklagede] Advokatanpartsselskab har tilsidesat kravet om på alle arbejdsdage, hvor der var bevægelser vedrørende klienttilsvaret, at have bogført og reguleret og derved sikret, at der var overensstemmelse mellem klienttilsvaret og det samlede indestående på klientbankkontiene. Det er herefter Advokatrådets opfattelse, at advokat [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. § 127, jf. klientkontovedtægtens § 19 (dagældende § 18).

Advokatrådet har endvidere anført, at forholdene i nærværende sag er begået forud for Advokatnævnets kendelse af 22. oktober 2020, hvorfor princippet i straffelovens § 89 skal iagttages ved pådømmelse af forholdet. Det er Advokatrådets opfattelse, at en samtidig pådømmelse af forholdene samlet set ville have medført en højere sanktion. Det er herunder en skærpende omstændighed, at [indklagede] tidligere er pålagt en sanktion for ligeartede forhold i 2018.

Det kan efter Advokatrådets opfattelse ikke føre til anden vurdering, at advokat [indklagede] under skriftvekslingen af den daværende sag vedrørende klientkontoerklæringen i 2018 tillige beskrev forholdene i 2019. Der er gentagelsesvirkning for kendelsen af 29. november 2017.

Advokatrådet har endelig anført, at advokat [indklagede] som advokat ikke kan undslå sig et disciplinært ansvar i den konkrete sag med henvisning til, at han i forbindelse med afgivelse af den foregående klientkontoerklæring pr. 31. december 2018 har søgt vejledning hos Advokatsamfundet om yderligere redegørelse for forholdene i 2018. Det kan ikke føre til anden vurdering, at den manglende daglige bogføring og regulering i 2019 skyldes bogholders sygdom, idet der må etableres arbejdsgange, der også i disse og andre fraværssituationer sikrer reglernes overholdelse.

Indklagede:

Advokat [indklagede] har påstået frifindelse, subsidiært at der ikke pålægges en sanktion.

Advokat [indklagede] har bl.a. henvist til, at Advokatnævnet ved kendelse af 20. oktober 2020 behandlede en fuldstændigt tilsvarende sag for så vidt angår klientkontoerklæring for 2018. Advokat [indklagede] anmodede i den forbindelse om, at forholdet vedrørende klientkontoerklæring for 2019 blev behandlet sammen med forholdet vedrørende klientkontoerklæring for 2018.

Advokat [indklagede] har til støtte for frifindelsespåstanden bl.a. gjort gældende, at såfremt Advokatsamfundet havde gjort opmærksom på, at der var "et problem" vedrørende klientkontoerklæringen for 2018, hvilket Advokatsamfundet havde godt og vel et år til, så havde han rettet op for så vidt angår klientkontoerklæringen for 2019. Advokatmyndighederne "sendte" imidlertid først sagen vedrørende klientkontoerklæringen for 2019 den 31. marts 2020, hvilket var den sidste dag. Advokat [indklagede] blev derfor først opmærksom på problemet, da "skaden var sket". Havde Advokatsamfundet således behandlet sagen hurtigt, havde der alene været én sag, som allerede var afklaret. Det er urimeligt, at forholdene i Advokatsamfundet skal komme advokat [indklagede] til skade.

Advokat [indklagede] var ikke opmærksom på "problemet", især henset til Advokatsamfundets medarbejders oplysning overfor hans revisor vedrørende sygdom. Henset til Advokatsamfundets senere reaktion, havde han ikke mulighed for at ændre forholdene i 2019, da han var af samme vildfarelse om sygdom som i 2018.

Advokat [indklagede] har oplyst, at han har rettet op på forholdene og sørget for, at der kan blive bogført, selvom hans sekretær skulle blive syg. Hertil kommer, at der straks efter, at hans bogholders sygdom blev bogført, og at klientkontoforholdene straks blev bagt i orden, uden at der var bemærkninger hertil.

Advokat [indklagede] har til støtte for den subsidære påstand anført, at det efter den viden han har nu, er korrekt, at han har overtrådt reglerne, men at det kunne være undgået, hvis han ikke gennem sin revisor havde fået den fejlagtige information fra Advokatsamfundets medarbejder. Hertil kommer, at han straks rettede op, da han blev bekendt med forholdet.

Advokat [indklagede] har anført, at såfremt sagerne for 2018 og 2019 var blevet behandlet samlet, som han anmodede om, ville dette ikke have medført en højere bøde, end den Advokatnævnet allerede har pålagt advokat [indklagede] ved kendelse af 22. oktober 2020.

Advokat [indklagede] har endvidere oplyst, at han har drevet advokatvirksomhed i rigtig mange år og været selvstændig siden [...] uden at der har været anmærkninger.

Advokat [indklagede] har henvist til, at han har kendskab til andre mindre advokatvirksomheder med samme problem, hvor der ikke er "sket noget".

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 12 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Fristen for at indgive klager over advokaters adfærd findes i retsplejelovens § 147 b, stk. 2, og i § 18 i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v., hvoraf det fremgår, at klager skal indgives inden 1 år efter, at klageren er blevet bekendt med det forhold, som klagen vedrører.

Advokatnævnets sekretariat modtog Advokatrådets anklageskrift den 31. marts 2021, dvs. mere end 1 år efter, at Advokatrådets sekretariat den 20. marts 2020 modtog [indklagede] Advokatpartsselskabs klientkontoerklæring for 2019.

Advokatnævnet finder, at Advokatrådet fra den 20. marts 2020 havde kendskab til det, Advokatrådet klager over, og at klagen derfor er indgivet for sent. Det forhold, at Advokatrådets sekretariat ved brev af 29. september 2020 til advokat [indklagede] anmodede om en redegørelse vedrørende klientkontoerklæring for 2019, kan ikke ændre herved.

Herefter bestemmes:

Klagen afvises som for sent indgivet.

På nævnets vegne

Kurt Rasmussen